

चाळीसाव्या वचनाचा गूढ इतिहास - संख्या एकवीस

दुसरे हाय — भाग आठ — यहेज्केल क्रमांक दोन

Jeff Pippenger

2026-08-05

यहेज्केल त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो ज्यांच्यासाठी यहुदाच्या वंशातील सिंहाने शिक्षणाचे कार्य पूर्ण केले आहे, आणि त्याची मूलभूत शिकवण “ओळीवर ओळ” अशी आहे.

ज्यांना त्याने म्हटले, “हाच तो विश्रांतीचा मार्ग आहे, ज्यायोगे तुम्ही थकलेल्या जनांना विश्रांती देऊ शकता; आणि हेच ते ताजेतवानेपण आहे”; तरीही त्यांनी ऐकण्यास नकार दिला. पण परमेश्वराचे वचन त्यांच्याकरिता आज्ञेवर आज्ञा, आज्ञेवर आज्ञा; ओळीवर ओळ, ओळीवर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे; असे झाले, यासाठी की ते जाऊन मागे पडावेत, आणि चुरडले जावेत, आणि फासात अडकावेत, आणि पकडले जावेत. यशया 28:12, 13.

सध्या यहुदाच्या वंशातील सिंह येज्केलाचे पुस्तक उघडत आहे. येज्केल हा तिसाव्या वर्षी एक याजक आहे, असे आपल्याला कळविले जाते—“तीस” हे याजक म्हणून त्याच्या प्रतीकात्मक वयाचे प्रतिनिधित्व करते की योशियाच्या महान जुबिलीपासून सुरू झालेल्या भविष्यसूचक रेषेतील तिसावे वर्ष, हे असो. उत्तरकाळातील अंतिम याजकवर्ग म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजार, आणि प्राचीन शब्दशः इतिहास उत्तरकाळातील एका प्रतीकात्मक इतिहासाचे प्रतिरूप दर्शवितात.

परंतु तुम्हांला परमेश्वराचे याजक असे म्हटले जाईल; लोक तुम्हांला आमच्या देवाचे सेवक असे म्हणतील; तुम्ही अन्यजातींची संपत्ती उपभोगाल, आणि त्यांच्या वैभवात तुम्ही अभिमान बाळगाल. यशया 61:6.

यहेज्केल हा शेवटच्या दिवसांतील देवाच्या लोकांचा एक प्रतीक आहे—ती पवित्र इतिहासरेषा, जी प्रत्येक भविष्यसूचक साक्ष ओळखते. तो पवित्र इतिहास तिसऱ्या देवदूताची चळवळ आहे, जिचे विशेष प्रतीकीकरण 1840 मधील पहिल्या देवदूताच्या चळवळीने झाले होते. पहिल्या देवदूताची चळवळ ही तीन देवदूतांपैकी अल्फा देवदूताची चळवळ होती, आणि तिसरा हा ओमेगा देवदूत आहे. म्हणून यहेज्केल हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या काळात पेन्नाशी संरक्षित आहे. पेत्र आणि यहेज्केल ज्या प्रतीकात्मक इतिहासात स्थित आहेत, तो इतिहास पॅनियमच्या इतिहासाप्रमाणे दर्शविला आहे.

लहान पुस्तक

यहेज्केलाने ते छोटे पुस्तक घेतले, जसे योहानाने प्रकटीकरण दहा मध्ये घेतले.

परंतु हे मनुष्यपुत्रा, मी तुला जे सांगतो ते ऐक; त्या बंडखोर घराण्याप्रमाणे तू बंडखोर होऊ नकोस; आपले तोंड उघड, आणि मी तुला जे देतो ते खा. आणि मी पाहिले, तर पाहा, एक हात माझ्याकडे पाठविण्यात आला; आणि पाहा, त्यात एका पुस्तकाची गुंडाळी होती; आणि त्याने ती माझ्यासमोर पसरली; आणि ती आतून व बाहेरून लिहिलेली होती; आणि त्यात विलाप, शोक व धिक्कार लिहिलेले होते. पुढे तो मला म्हणाला, हे मनुष्यपुत्रा, तुला जे सापडेल ते खा; ही गुंडाळी खा, आणि जाऊन इस्राएलच्या घराण्याशी बोल. तेव्हा मी आपले तोंड उघडले, आणि त्याने मला ती गुंडाळी खावयास लावली. आणि तो मला म्हणाला, हे मनुष्यपुत्रा, मी तुला जी गुंडाळी देतो ती आपल्या पोटात जाऊ दे, आणि आपल्या अंतर्गामाला तिने परिपूर्ण भरून टाक. तेव्हा मी ती खाल्ली; आणि ती माझ्या तोंडात मधाप्रमाणे गोड होती. यहेज्केल 2:8-10, 3:1-3.

प्रकटीकरण दहा अध्यायात योहान लहान पुस्तक खातो, आणि हा संपूर्ण अध्याय ११ ऑगस्ट, १८४० पासून २२ ऑक्टोबर, १८४४ पर्यंत देवाच्या सामर्थ्याच्या प्रकट होण्याचे प्रतिनिधित्व करतो.

“तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या घोषणेत जो देवदूत एकरूप होतो, तो आपल्या तेजाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशित करणार आहे. येथे जागतिक व्याप आणि अभूतपूर्व सामर्थ्य असलेल्या कार्याची भविष्यवाणी करण्यात आली आहे. 1840-44 मधील आगमन-चळवळ ही देवाच्या सामर्थ्याची एक गौरवशाली अभिव्यक्ती होती; पहिल्या देवदूताचा संदेश जगातील प्रत्येक मिशनरी केंद्रापर्यंत पोहोचविला गेला, आणि काही देशांमध्ये सोळाव्या शतकातील धर्मसुधारणेनंतर कोणत्याही देशात दिसून आलेल्या सर्वात महान धार्मिक उत्कटतेचे दर्शन घडले; परंतु तिसऱ्या देवदूताच्या अंतिम इशाऱ्याखालील सामर्थ्यशाली चळवळ याही सर्वापेक्षा अधिक महान ठरणार आहे.” The Great Controversy, 611.

प्रकटीकरणाच्या दहाव्या अध्यायात यहेज्केलाचा योहानाबरोबर संबंध जुळविला गेलेला आहे; म्हणून एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या काळात पेत्र, योहान आणि यहेज्केल हे आपल्या नेमून दिलेल्या स्थानावर एकत्र उभे आहेत.

१८४० ते १८४४ हा चार वर्षांचा कालावधी दर्शवितो, ज्याची सुरुवात २७ जुलै, १२९९ रोजी सुरू झालेल्या एकशे पन्नास वर्षांच्या कालखंडाने आरंभ झालेल्या समयभविष्यवाणीशी झाली. ते “पाच महिने” समाप्त झाले आणि तीनशे एक्याण्णव वर्षे व पंधरा दिवसांच्या समयभविष्यवाणीशी एकरूप झाले; ती ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी समाप्त झाली, जेव्हा देवाच्या सामर्थ्याचे गौरवशाली प्रकटीकरण २२ ऑक्टोबर, १८४४ पर्यंत प्रकट झाले. त्यानंतर भविष्यसूचक समयाचा अनुप्रयोग थांबला.

आणि जो युगानुयुगे जिवंत आहे, ज्याने स्वर्ग, आणि त्यातील सर्व वस्तू, आणि पृथ्वी, आणि त्यातील सर्व वस्तू, आणि समुद्र, आणि त्यातील सर्व गोष्टी निर्माण केल्या, त्याच्याच नावाने शपथ घेतली की पुढे वेळ उरणार नाही. प्रकटीकरण 10:6.

२२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी भविष्यवाणीचा वैध अनुप्रयोग म्हणून भविष्यसूचक काळ समाप्त झाला. यहेज्केल, पेत्र आणि योहान यांपैकी प्रत्येक जण पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या चळवळीतील तसेच तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीतील देवाच्या शहाण्या कुमारींचे प्रतिनिधित्व करतो.

दर्शने

यहेज्केलच्या पहिल्या ‘अकरा’ अध्यायांमध्ये, पहिल्या अध्यायाच्या पहिल्या वचनात मांडल्याप्रमाणे, “दर्शनांची” एक मालिका प्रस्तुत केली आहे.

आता असे घडले की, तिसाव्या वर्षी, चौथ्या महिन्यात, त्या महिन्याच्या पाचव्या दिवशी, मी केबार नदीकाठी बंदिवानांमध्ये असता, आकाश उघडले गेले, आणि मी देवाची दर्शने पाहिली. यहेज्केल 1:1.

पहिल्या अकरा अध्यायांतील “दर्शने” प्रथम पहिल्या अध्यायात केबार नदीकाठी देण्यात आली; त्यानंतर तिसऱ्या अध्यायातील “मैदानावरील” दर्शनात ती अधिक विस्ताराने प्रकट झाली; आणि मग पुन्हा आठव्या अध्यायातील यरुशलेम येथील दर्शनात. केबार नदी, मैदान, आणि यरुशलेम ही तीन स्थाने तीन दर्शने दर्शवितात, जी एकत्र येऊन एकच दर्शन बनवितात; आणि तेच पहिले वचन तसेच पहिल्या ‘अकरा’ अध्यायांतील “दर्शने” होय.

जुबिली

योशियाच्या प्रसिद्ध पास्कापासून सुरू झालेल्या आणि नंतर २२ ऑक्टोबर रोजी समाप्त झालेल्या जुबिली चक्रातील तिसावे वर्ष म्हणून त्या तिसाव्या वर्षाचा विचार करणे सहजपणे समर्थनीय आहे, कारण पवित्र इतिहासाची ती विशिष्ट रेषा स्पष्टपणे, ओळीवर ओळ, एकापेक्षा अधिक साक्षींसह चित्रित करण्यात आली आहे. उदाहरणार्थ; पास्का वसंतकालीन सणांचे प्रतिनिधित्व करते आणि प्रायश्चित्ताचा दिवस शरदकालीन सणांचे प्रतिनिधित्व करतो. म्हणून लेवीय पुस्तक तेवीस हे योशियापासून सुरू झालेल्या जुबिली चक्राशी सुसंगत आहे. राजा योशियाद्वारे २२ ऑक्टोबर, इ.स.पू. ५७३ पर्यंत दर्शविलेल्या इतिहासाशी सुसंगत अशा इतरही रेषा आहेत. २२ ऑक्टोबर, इ.स.पू. ५७३ रोजी

जुबिली वर्षाची झालेली ऐतिहासिक पूर्तता इतिहासकारांच्या साक्षीने समर्थित आहे.

कालगणक साधारणतः प्रायश्चित्ताचा दिवस इ.स.पू. ५७३ च्या २२ ऑक्टोबरला ठरविण्यात समाधान मानतात, आणि इ.स.पू. ६२२ मधील योशियाचा महान पास्का हाही त्या बायबलकालगणकांकडून मान्य केलेला दिनांक आहे. वसंतऋतूतील सणांचे प्रतीक असलेला पास्का, एकोणपन्नास वर्षांच्या जुबिली चक्राची सुरुवात करीत असे, ज्याचा शेवट शरदऋतूतील सणांच्या प्रतीकावर, म्हणजे प्रायश्चित्ताच्या दिवशी, होत असे. एकोणपन्नास वर्षे पूर्ण करणारी वर्षाची सात सप्तके ही भूमीच्या सब्बाथची प्रतीके होती.

“इतिहास असो, आज्ञा असो, किंवा भविष्यवाणी असो, प्रत्येक पानावर जुन्या करारातील पवित्र शास्त्र देवाच्या पुत्राच्या गौरवाने प्रकाशमान झालेले आहे. ज्या मर्यादेपर्यंत ती दैवी स्थापना होती, त्या मर्यादेपर्यंत यहूदी धर्माची संपूर्ण व्यवस्था ही सुवार्तेची एक सघन भविष्यवाणी होती. ख्रिस्ताविषयी “सर्व संदेष्टे साक्ष देतात.” प्रेषितांची कृत्ये १०:४३. आदामाला दिलेल्या वचनापासून, पितरांच्या वंशपरंपरेतून आणि नियमशास्त्रीय व्यवस्थेतून पुढे जात, स्वर्गाच्या गौरवशाली प्रकाशाने तारणाऱ्याच्या पाऊलखुणा स्पष्ट केल्या. द्रष्ट्यांनी बेथलेहेमचा तारा, येणारा शिलोह, यांना पाहिले, जेव्हा भविष्यातील गोष्टी गूढ मिरवणुकीसारख्या त्यांच्या समोरून जात होत्या. प्रत्येक बलिदानात ख्रिस्ताचे मरण प्रकट करण्यात आले. धूपाच्या प्रत्येक ढगामध्ये त्याचे नीतिमत्त्व वर चढत असे. प्रत्येक जुबिलीच्या तुतारीने त्याचे नाव घोषित केले. परमपवित्र स्थानाच्या भयमिश्रित गूढतेमध्ये त्याचा गौरव वास करत होता.” द डिझायर ऑफ एजेस, २११.

सतरा

इ.स.पू. ५७३ पूर्वी चौदा वर्षे, यरुशलेम पडले तेव्हा सिदकियाला बाबेलमध्ये नेण्यात आले होते. यहूदी इतिहासकार योशियाच्या इ.स.पू. ६२२ मधील काळापासून २२ ऑक्टोबर, इ.स.पू. ५७३ पर्यंतचा जुबिलीचा क्रम हा सतरावा जुबिली-क्रम म्हणून ओळखतात. राफिया येथील युद्धापासून पानियम येथील युद्धापर्यंतचा कालावधी सतरा वर्षांचा होता. राफिया येथील युद्धात पटोलेमी हा विजयी झाला, आणि त्याने दक्षिणेचा राजा म्हणून सतरा वर्षे राज्य केले. मिलानच्या जाहीरनाम्यापासून कॉन्स्टन्टाईनने इ.स. ३३० मध्ये आपले साम्राज्य विभाजित केले, तोपर्यंतचा कालावधी सतरा वर्षांचा होता. सतराव्या जुबिली-क्रमात यरुशलेम नबुखदनेस्सराने नष्ट केले.

कारण इस्राएलची मुले पुष्कळ दिवस राजा नसताना, आणि सरदार नसताना, आणि यज्ञ नसताना, आणि प्रतिमा नसताना, आणि एफोद नसताना, आणि तेराफीम नसताना राहतील; त्यानंतर इस्राएलची मुले परत येतील, आणि परमेश्वर आपल्या देवाचा व दावीद आपल्या राजाचा शोध करतील; आणि उत्तरकाळी ते परमेश्वराला व त्याच्या कल्याणकारक कृपेला भयपूर्वक धरून राहतील. होशे ३:४, ५.

होशे हा असा विषय हाताळत आहे ज्याचा थेट संबंध सिदकियाच्या बंदिवासाशी आहे, जरी तो इ.स.पू. ७२३ मध्ये उत्तरेकडील राज्याच्या बंदिवासाच्या आरंभाचाही प्रतिनिधी आहे. होशेच्या उताऱ्याचा यहेज्केलाच्या साक्षीशी संबंध येण्याचे कारण असे आहे की, इस्राएलने मानवी राजा असावा असा आग्रह धरला तेव्हा त्यांनी देवाचा नकार केला. दैवी राजाऐवजी मानवी राजाच्या अधीन असण्याची इस्राएलची इच्छा, लेवीय २६ मधील “सात वेळा” या न्यायनिर्णयात “तुमच्या सामर्थ्याचा अभिमान” अशी दर्शविली आहे.

आणि या सर्व असूनही तुम्ही माझे ऐकणार नसाल, तर मी तुमच्या पापांकरिता तुम्हांला सात पटीने अधिक शिक्षा करीन. आणि मी तुमच्या सामर्थ्याचा अभिमान मोडून टाकीन; आणि तुमचे आकाश लोखंडासारखे व तुमची पृथ्वी पितळेसारखी करीन. लेवीय २६:१८, १९.

“तुमच्या सामर्थ्याचा अभिमान” हे इस्राएलच्या जगाप्रमाणे होण्याच्या आणि स्वतःचा राजा असण्याच्या इच्छेचे प्रतिनिधित्व करते. इ.स.पू. ७२३ मध्ये उत्तरेकडील राज्यातून राजाचे दूर केले जाणे आणि त्यानंतर इ.स.पू. ५८६ मध्ये दक्षिणेकडील राज्याचा राजा सिदकियाचा बंदिवास, हे प्राचीन इस्राएलच्या “अभिमानाच्या” भंगाचे प्रतिनिधित्व करते; आणि अभिमान पतनापूर्वी येतो. बायबलमधील भविष्यवाणीत “सामर्थ्य” म्हणजे राजा किंवा राज्य होय, आणि

मानवी राजा मिळविण्यात इस्राएलचा अभिमान हा देवशासन व दैवी राजाच्या नकाराचे चिन्ह ठरतो.

शमुवेल म्हातारा झाला तेव्हा त्याने आपल्या पुत्रांना इस्राएलावर न्यायाधीश नेमिले. त्याच्या ज्येष्ठ पुत्राचे नाव योएल होते; आणि त्याच्या दुसऱ्या पुत्राचे नाव अबियाह होते; ते बेअरशेबा येथे न्यायाधीश होते. परंतु त्याचे पुत्र त्याच्या मार्गांनी चालले नाहीत; तर त्यांनी लाभाच्या मार्गे वळून लाच घेतली आणि न्याय वाकविला. तेव्हा इस्राएलचे सर्व ज्येष्ठ एकत्र जमले आणि रामाह येथे शमुवेलकडे आले, आणि त्याला म्हणाले, पाहा, तू म्हातारा झाला आहेस, आणि तुझे पुत्र तुझ्या मार्गांनी चालत नाहीत; म्हणून आता सर्व राष्ट्रांप्रमाणे आम्हांला न्याय करण्यासाठी आमच्यावर एक राजा नेम. परंतु त्यांनी, “आम्हांला न्याय करण्यासाठी एक राजा दे,” असे म्हटले, तेव्हा ती गोष्ट शमुवेलाला अप्रिय वाटली. आणि शमुवेलाने परमेश्वराकडे प्रार्थना केली. तेव्हा परमेश्वर शमुवेलाला म्हणाला, लोक जे काही तुला म्हणतात त्यांत त्यांच्या आवाजाकडे कान दे; कारण त्यांनी तुला नाकारले नाही, तर त्यांनी मला नाकारले आहे, जेणेकरून मी त्यांच्यावर राज्य करू नये. ज्या दिवसापासून मी त्यांना मिसरदेशातून वर आणले त्या दिवसापासून आजपर्यंत त्यांनी जी सर्व कृत्ये केली आहेत, त्याप्रमाणेच—म्हणजे त्यांनी मला सोडून इतर देवांची सेवा केली आहे—तसेच ते तुलाही करीत आहेत. म्हणून आता त्यांच्या आवाजाकडे कान दे; तरीसुद्धा त्यांना गंभीरपणे ताकीद दे, आणि जो राजा त्यांच्यावर राज्य करील त्याची रीती त्यांना दाखव. १ शमुवेल ८:१-९.

हे लक्षात घेण्यासारखे आहे की त्या वेळी इस्राएलाने केवळ देवाला आपल्या राजाच्या नात्याने नाकारले नाही, तर शमुवेलद्वारे प्रतिनिधित्व करण्यात आलेल्या भविष्यवाणीच्या आत्म्यालाही नाकारले; कारण असे म्हटले आहे, “त्यांनी मला सोडून इतर देवांची सेवा केली आहे; तसेच ते तुलाही करीत आहेत.”

“सैतान हा... सत्यापासून दूर नेण्यासाठी बनावट गोष्टी सतत पुढे रेटत असतो. सैतानाची अगदी शेवटची फसवणूक म्हणजे देवाच्या आत्म्याच्या साक्षीला निष्प्रभ करणे होय. ‘दृष्टांत नसता लोकांचा नाश होतो’ (नीतिसूत्रे 29:18). देवाच्या उरलेल्या लोकांचा खऱ्या साक्षीवरील विश्वास ढळविण्यासाठी सैतान कौशल्याने, निरनिराळ्या प्रकारांनी आणि विविध साधनांद्वारे कार्य करील.”

“साक्षीवचने यांच्या विरुद्ध एक असा द्वेष प्रज्वलित केला जाईल, जो सैतानी असेल. सैतानाची कार्ये अशी असतील की मंडळ्यांचा त्यांच्यावरील विश्वास डळमळीत करावा, याचे कारण हे आहे: देवाच्या आत्म्याच्या इशान्यांकडे, ताडनाकडे आणि सल्ल्यांकडे लक्ष दिले गेले, तर सैतानाला आपल्या फसवणुका आणण्यासाठी आणि आत्म्यांना आपल्या भ्रमांत बांधून ठेवण्यासाठी इतका स्पष्ट मार्ग मिळू शकत नाही.” Selected Messages, book 1, 48.

प्राचीन इस्राएलच्या ईश्वरशासित व्यवस्थेसाठी अंतिम फसवणूक ही केवळ देवाचाच नव्हे, तर भविष्यवाणीच्या आत्म्याचाही नकार होती. इ.स.पू. 1097 मधील तो नकार 1863 मधील लाओदीकेयन सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझमच्या अंतिम फसवणुकीचे प्रतिरूप दर्शवितो. लेवीयविवरण अध्याय 26 मधील “सात वेळा” हे देवाचे वचन आहे, आणि भविष्यवाणीचा आत्मा “सात वेळा” विषयी असे घोषित करतो की ते “बदलले जाऊ नये.”

“मी पाहिले आहे की 1843 चा चार्ट प्रभूच्या हाताने मार्गदर्शित करण्यात आला होता, आणि त्यात बदल केला जाऊ नये; त्या आकृत्या जशा त्याला हव्या होत्या तशाच होत्या; त्याचा हात त्यावर होता आणि काही आकड्यांतील एक चूक त्याने लपवून ठेवली होती, त्यामुळे त्याचा हात काढून घेईपर्यंत कोणीही ती पाहू शकत नव्हते.” Early Writings, 74.

भविष्यवाणीच्या आत्म्याने “सात वेळा” यास स्पष्टपणे मान्यता दिली होती, आणि तिची ती मान्यता ही पत्रकावरील आकडे बदलू नयेत याबाबतची एक चेतावणी होती; त्या पत्रकात “सात वेळा” हा मध्यवर्ती स्तंभ आणि वरचा उजवा कोपरा आहे. 1863 मध्ये उरियाह स्मिथच्या बनावट पत्रकासह, देवाच्या नकारामध्ये प्राचीन इस्राएलने जसा आदर्शरूपाने मूलभूत सत्यांचा क्रमिक नकार केला होता, तसाच तो येथे दिसून येतो, आणि भविष्यवाणीच्या आत्म्याने 1863 मधील या बंडखोरीची ओळख करून दिली. 1863 मधील या बंडखोरीची तारीख यहेज्केलच्या पुस्तकात

मांडलेल्या भविष्यसूचक रेषेशी सुसंगत आहे. त्या इतिहासरेषेत शेवट यरुशलेमच्या विनाशात झाला, ज्याने रविवारच्या कायद्याचे आदर्शरूप धारण केले होते. इ.स.पू. 1097 मधील राजा शौलाच्या इतिहासापासून इ.स.पू. 586 मधील सिदकियापर्यंतचा इतिहास, 1863 पासून लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा आदर्शरूप होता.

इ. स. पू. ५७३ मधील जुबिलीपूर्वी चौदा वर्षे सिदकियाला बाबेल येथे बंदिवान करून नेण्यात आले. सतरावे जुबिली-चक्र इ. स. पू. ६२२ मध्ये आरंभ झाले, आणि तिसाव्या वर्षी यहेज्केल याला इ. स. पू. ५९१ मध्ये याजक म्हणून प्रगट करण्यात आले; त्यानंतर पाच वर्षांनी, इ. स. पू. ५८६ मध्ये यरुशलेमचा नाश झाला. त्याचा नाश वर्षातील त्याच दिवशी झाला, ज्या दिवशी टायटसने इ. स. ७० मध्ये दुसऱ्यांदा त्याचा नाश केला होता. यहेज्केल अध्याय १ मधील पहिले वचन हे यरुशलेमच्या नाशापूर्वी पाच वर्षे आणि अध्याय चाळीसातील मंदिराच्या दर्शनापूर्वी एकोणीस वर्षे आहे.

आमच्या बंदिवासाच्या पंचविसाव्या वर्षी, वर्षाच्या प्रारंभी, महिन्याच्या दहाव्या दिवशी, नगराचा विध्वंस झाल्यानंतरच्या चौदाव्या वर्षी, अगदी त्याच दिवशी परमेश्वराचा हात माझ्यावर आला, आणि त्याने मला तेथे नेले. यहेज्केल 40:1.

भूमीच्या सब्बाथाच्या कराराप्रती अवज्ञा केल्याबद्दल, देवाने असे घोषित केले की भूमीच्या सब्बाथ असलेल्या सातव्या वर्षाच्या अवज्ञेसाठी “सात वेळा” हा शाप असेल. “वेळ” म्हणजे एक वर्ष, आणि “वर्ष” म्हणजे तीनशे साठ दिवस; आणि सात गुणिले तीनशे साठ म्हणजे दोन हजार पाचशे वीस वर्षे. मिलराइटांनी कदाचित “द ट्वेंटी-फाइव्ह ट्वेंटी” ही अभिव्यक्ती वापरलेली नसेल, परंतु त्यांच्या दोन्ही पवित्र तक्त्यांनी संख्यात्मकरीत्या दोन हजार पाचशे वीस वर्षे दर्शविली.

इस्राएलच्या उत्तरेकडील राज्यावर तसेच यहूदाच्या दक्षिणेकडील राज्यावर “सात वेळा” या शापाची घोषणा ही विल्यम मिलर यांच्या समजुतीतील पहिली, किंवा असे म्हणता येईल की “पायाभूत,” अथवा अगदी “अल्फा” स्वरूपाची समज होती. १८६३ मध्ये लाओदिकीया अवस्थेतील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीने मिलर यांच्या शोधांच्या त्या पायाभूत समजुतीस नाकारले; त्या “शोधांनी” मिलराइट चळवळीचा संपूर्ण पाया दर्शविला होता. प्रेरणेने थेट इशारा दिला होता की असे घडू शकते, आणि तसे झाले आहे, आणि ते फार पूर्वीच घडून गेले आहे.

बाबेलच्या बंदिवासानंतर पुन्हा उभारण्यात आलेल्या मंदिराचा पाया पहिल्या फर्मानाच्या इतिहासकाळात, आणि दुसऱ्या फर्मानापूर्वी, पूर्ण झाला. दुसऱ्या फर्मानाच्या इतिहासकाळात मंदिर पूर्णपणे बांधले गेले. तिसऱ्या फर्मानात प्रत्यक्ष प्राचीन इस्राएलला राष्ट्रीय सार्वभौमत्व पुनर्स्थापित करण्यात आले. १७९८ मध्ये आलेल्या आणि ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी सामर्थ्य प्राप्त झालेल्या पहिल्या देवदूताचे प्रतिनिधित्व विल्यम मिलर यांनी केले. १८४२ च्या मे महिन्यात प्रकाशित झालेल्या १८४३ च्या चार्टने दर्शविल्याप्रमाणे, पाया घातल्यानंतर दुसरा देवदूत आला. १८४४ मधील पहिल्या निराशेच्या वेळी, १८४४ मधील अल्फा निराशेच्या वेळी, दुसरा देवदूत तसेच कुमारिकांच्या दृष्टांतातील विलंबाचा काळ आला, आणि एक्सेटर कॅम्प मीटिंगमध्ये दुसऱ्या देवदूताचा संदेश सामर्थ्याने प्रकट झाला तेव्हा मंदिर पूर्ण झाले. त्यानंतर १८४४ मधील महान, किंवा ओमेगा निराशेच्या वेळी, कराराचा संदेशवाहक अचानक आपल्या मंदिरात आला; हे तिसऱ्या फर्मानापासून सुरू होऊन तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनाने समाप्त झालेल्या तेवीसशे वर्षांच्या पूर्तीमध्ये घडले.

योशीयाह याचा अर्थ ‘देवाचा पाया’ असा होतो. तो राजा योशीयाह असो वा योशीयाह लिच; दोघेही पायाचे प्रतीक आहेत, जसे पहिल्या फर्मानाच्या इतिहासात दर्शविले आहे आणि लेवीय पुस्तकाच्या तेविसाव्या अध्यायातील पहिल्या बावीस वचनांत मांडलेल्या वसंतोत्सवांद्वारे दर्शविले आहे. हे पाया, वसंतोत्सव आणि पहिले फर्मान — हे सर्व 1840 आणि पहिल्या देवदूताच्या सामर्थ्यप्राप्तीची प्रतीके आहेत. यहेज्केल अध्याय चाळीस, वचन एक मध्ये दिल्याप्रमाणे इ.स.पू. 573 सालच्या ऑक्टोबर 22 ही तारीख, इ.स. 1844 च्या ऑक्टोबर 22 आणि मृतांच्या न्यायाच्या प्रारंभाचे प्रतीक आहे; तसेच ती 11 सप्टेंबर, 2001 आणि जिवंतांच्या न्यायाच्या प्रारंभाचेही प्रतीक आहे. जे कोणी हे लेख

अनुसरत आले आहेत त्यांनी मी वापरत असलेल्या अनुप्रयोगांची ओळख असली पाहिजे.

यहेज्केल हा त्याच्या लेखनांत दर्शविलेल्या भविष्यवाणीच्या इतिहासातील एक प्रतीक आहे. आठव्या अध्यायाच्या शेवटी पंचवीस पुरुष सूर्यापुढे नतमस्तक होतात तेव्हा यहेज्केल तेथे आहे. पुढील अध्यायांतही तो तेथेच होता, जेव्हा 'वधकांडाने अनुसरले जाणारे मुद्रांकन' यरुशलेमवर आणले जाते; आणि एलेन व्हाइट हिने त्या यरुशलेमची ओळख सेव्हन्थ-डे अँडव्हेटिस्ट चर्च अशी करून दिली आहे. पहिल्या अकरा अध्यायांत, यहेज्केलला स्वर्गीय पवित्रस्थानात त्याच्या सूचना ग्रहण करण्यासाठी आणले जाते, जसे 1844 मध्ये मिलराइटांना करण्यासाठी बोलाविण्यात आले होते, आणि जसे आता या चळवळीला करण्यासाठी बोलाविले जात आहे.

अशा प्रकारे यहेज्केल तुमच्यासाठी एक चिन्ह आहे; त्याने जे काही केले आहे त्याप्रमाणे तुम्ही कराल; आणि जेव्हा हे घडून येईल, तेव्हा तुम्ही जाणाल की मी प्रभु परमेश्वर आहे. यहेज्केल 24:24.

जेव्हा हे येईल तेव्हा

जेव्हा आपण उत्तरकाळातील त्या बिंदूपर्यंत पोहोचतो की यहेज्केलाने जे चित्रित केले ते देवाच्या लोकांमध्ये पुन्हा घडत आहे, तेव्हा आपण यहेज्केलाच्या चिन्हापर्यंत पोहोचलो आहोत. जेव्हा तुम्हांस हे ठाऊक असते की यहेज्केल एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि तुम्ही ते अशा विश्वास व समजुतीच्या स्तरापर्यंत जाणता की ज्यामध्ये हे पवित्रीकृत अपेक्षण अंतर्भूत असते की यहेज्केलाने आपल्या लिखाणांत जे काही चित्रित केले आहे ते उत्तरकाळातील एक पवित्र घटनाक्रमाचे प्रतिरूप आहे, ज्याचा संबंध त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांशी आहे—जेव्हा तुम्हांस ते ठाऊक असते, तेव्हा "तुम्ही जाणाल" की "प्रभु" हा "देव" आहे.

पुढील लेखात आपण या विचारांची पुढे मांडणी करू.